OZNÁMENIE KOMISIE

Zmena dočasného rámca pre opatrenia štátnej pomoci na podporu hospodárstva v súčasnej situácii spôsobenej nákazou COVID-19

(2020/C 164/03)

1. ÚVOD

1. Komisia 19. marca 2020 prijala oznámenie „Dočasný rámec pre opatrenia štátnej pomoci na podporu hospodárstva v súčasnej situácii spôsobenej nákazou COVID-19“ ([1]) (ďalej len „dočasný rámec“). Dňa 3. apríla 2020 prijala prvú zmenu s cieľom umožniť pomoc na urýchlenie výskumu, testovania a výroby relevantných produktov súvisiacich s nákazou COVID-19, na ochranu pracovných miest a na ďalšiu podporu hospodárstva počas súčasnej krízy ([2]).

2. Cielené a primerané uplatňovanie pravidiel EÚ zameraných na kontrolu štátnej pomoci zabezpečuje, aby vnútroštátne podporné opatrenia účinne pomáhali dotknutým podnikom počas šírenia nákazy COVID-19 a zároveň tlmili nenáležité narušenie vnútorného trhu, chránili jeho integritu a garantovali rovnaké podmienky. Prispeje to ku kontinuite hospodárskej činnosti počas šírenia nákazy COVID-19 a poskytne hospodárstvu dobrý základ na prekonanie krízy, pričom sa nezabudne ani na význam dosiahnutia zelenej a digitálnej transformácie v súlade s právom a cieľmi EÚ.

3. Cieľom tohto oznámenia je identifikovať ďalšie dočasné opatrenia štátnej pomoci, ktoré Komisia považuje za zlučiteľné podľa článku 107 ods. 3 písm. b) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) s ohľadom na COVID-19.

4. Po prvé, Komisia sa domnieva, že ináč životaschopné nefinančné podniky zasiahnuté dočasnou krízou likvidity v dôsledku vypuknutia nákazy COVID-19 môžu čeliť dlhodobejším problémom s platobnou schopnosťou. Mnohé takéto podniky v dôsledku núdzových opatrení zavedených na zvládnutie šírenia nákazy COVID-19 museli zredukovať či dokonca úplne pozastaviť výrobu alebo poskytovanie služieb, a navyše došlo aj k výraznému otrasu na strane dopytu. Výsledné straty sa premietnu do zníženia vlastného imania podnikov a budú mať negatívny vplyv na ich schopnosť brať si úvery od finančných inštitúcií.

5. Zníženie vlastného imania podnikov na trhu s nízkym dopytom a narušenou ponukou zhoršuje riziko vážneho hospodárskeho poklesu, ktorý by potenciálne mohol zasahovať aj celé hospodárstvo EÚ počas dlhšieho obdobia. Správne cielené verejné intervencie, ktoré by podnikom poskytli nástroje vlastného imania a/alebo hybridné kapitálové nástroje, by mohli znížiť riziko značného počtu prípadov platobnej neschopnosti v hospodárstve EÚ. Mohli by tak prispieť k zachovaniu kontinuity hospodárskej činnosti počas šírenia nákazy COVID-19 a k podpore následného oživenia hospodárstva.

6. V tomto oznámení sa preto stanovujú kritériá, ktoré sa opierajú o pravidlá EÚ týkajúce sa štátnej pomoci a na základe ktorých smú členské štáty poskytovať verejnú podporu vo forme nástrojov vlastného imania a/alebo hybridných kapitálových nástrojov podnikom s finančnými ťažkosťami v dôsledku vypuknutia nákazy COVID-19. Jeho cieľom je zaistiť, aby narušenie hospodárstva neviedlo k zbytočnému zanikaniu podnikov, ktoré boli pred vypuknutím nákazy COVID-19 životaschopné. Rekapitalizácie preto nesmú prekročiť minimum potrebné na zaručenie životaschopnosti príjemcu a nemali by ísť nad rámec obnovenia kapitálovej štruktúry príjemcu pomoci do takej podoby, akú mala pred vypuknutím nákazy COVID-19.

7. Komisia zdôrazňuje, že poskytnutie štátnej verejnej podpory vo forme nástrojov vlastného imania a/alebo hybridných kapitálových nástrojov podnikom, ktoré čelia finančným ťažkostiam spôsobeným vypuknutím nákazy COVID-19 – či už ako súčasť schém alebo v konkrétnych individuálnych prípadoch – by sa malo zvažovať len vtedy, ak nie je možné iné vhodné riešenie, a malo by podliehať prísnym podmienkam. Dôvodom je to, že takéto nástroje výrazne narúšajú hospodársku súťaž medzi podnikmi. Takéto intervencie by preto mali podliehať aj jasným podmienkam, pokiaľ ide o účasť štátu, jeho odmenu a ukončenie jeho angažovanosti v týchto podnikoch, ako aj ustanoveniam o riadení a primeraným opatreniam na obmedzenie narušenia hospodárskej súťaže.

([1]) Oznámenie Komisie z 19. marca 2020, C(2020) 1863 (Ú. v. EÚ C 091 I, 20.3.2020, s. 1).
([2]) Oznámenie Komisie z 3. apríla 2020, C(2020) 22150(Ú. v. EÚ C 112 I, 4.4.2020, s. 1).

8. Riziko narušenia vnútorného trhu by mohlo byť nižšie v prípade poskytovania podpory na úrovni EÚ, zohľadňujúc pritom spoločný záujem EÚ, a preto by nemuselo byť potrebné uložiť také prísne podmienky. Komisia sa domnieva, že je potrebná dodatočná podpora a finančné prostriedky na úrovni EÚ, aby sa táto globálna symetrická kríza nepremenila na asymetrický otras na úkor tých členských štátov, ktoré majú menej možností podporovať svoje hospodárstvo, a na úkor konkurencieschopnosti EÚ ako celku.

9. Pri snahe o úspešné oživenie hospodárstva budú ústrednú a prioritnú úlohu zohrávať zelená transformácia a digitálna transformácia. Komisia víta kroky, ktoré členské štáty podnikli na zohľadnenie týchto výziev pri navrhovaní vnútroštátnych podporných opatrení, a pripomína, že práve im prináleží zabezpečiť, aby takéto opatrenia nebránili dosiahnutiu cieľov EÚ v oblasti klímy a digitálnych technológií. Komisia navyše pripomína, že ak sa vnútroštátne podporné opatrenia budú navrhovať tak, aby zodpovedali politickým cieľom EÚ týkajúcim sa zelenej a digitálnej transformácie ich hospodárstiev, umožní to udržateľnejší dlhodobý rast a podporí sa prechod smerom k dohodnutému cieľu klimatickej neutrality EÚ do roku 2050. V súvislosti s pomocou na nápravu závažného narušenia fungovania hospodárstva členských štátov je predovšetkým zodpovednosťou členských štátov navrhnúť vnútroštátne podporné opatrenia tak, aby zodpovedali ich politickým cieľom. V prípade pomoci podľa tohto oznámenia veľké podniky budú musieť podávať správy o tom, ako poskytnutá pomoc podporuje ich činnosti v súlade s cieľmi EÚ a vnútroštátnymi povinnosťami spojenými so zelenou a s digitálnou transformáciou.

10. Viacero členských štátov navyše zvažuje účasť v strategických podnikoch, aby zabránili ohrozeniu ich prínosu k riadnemu fungovaniu hospodárstva EÚ. Komisia pripomína, že ZFEÚ je z hľadiska verejného a súkromného vlastníctva neutrálna (článok 345 ZFEÚ). Ak členské štáty kúpia existujúce akcie podnikov za trhovú cenu alebo investujú *pari passu* so súkromnými akcionármi, zvyčajne to nepredstavuje štátnu pomoc ([3]). Podobne, ak sa členské štáty rozhodnú kúpiť novo emitované akcie a/alebo poskytnúť podnikom iné druhy podpory vo forme vlastného imania alebo hybridných kapitálových nástrojov za trhových podmienok, t. j. za podmienok, ktoré sú v súlade so zásadou súkromného subjektu v trhovom hospodárstve, ani to nepredstavuje štátnu pomoc.

11. Komisia takisto pripomína, že na riešenie akvizícií strategických spoločností existuje niekoľko ďalších nástrojov. Vo svojom oznámení z 25. marca 2020 ([4]) Komisia vyzvala členské štáty, ktoré už majú zavedený existujúci mechanizmus preverovania priamych zahraničných investícií, aby v plnej miere využívali takéto nástroje na predchádzanie kapitálovým tokom z krajín mimo EÚ, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť alebo verejný poriadok EÚ. Zároveň vyzvala členské štáty, ktoré v súčasnosti mechanizmus preverovania nemajú, prípadne ktorých mechanizmy preverovania nepokrývajú všetky príslušné transakcie, aby takýto plnohodnotný mechanizmus preverovania zriadili v plnom súlade s právom Únie vrátane nariadenia o preverovaní PZI ([5]) a pravidiel voľného pohybu kapitálu (článok 63 ZFEÚ) a s medzinárodnými záväzkami.

12. Po druhé, Komisia sa domnieva, že na podporu podnikov, ktoré čelia finančným ťažkostiam spôsobeným vypuknutím nákazy COVID-19, môže byť vhodným prostriedkom aj podriadený dlh. Dôvodom je najmä to, že tento nástroj narúša hospodársku súťaž menej než vlastné imanie alebo hybridný kapitál, keďže ho nemožno konvertovať na vlastné imanie, ak ide o podnik s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Toto oznámenie preto zavádza pre členské štáty možnosť poskytnúť v oddiele 3.3 dočasného rámca, ktorý sa týka dlhových nástrojov, pomoc v tejto dodatočnej forme, a to s výhradou dodatočných záruk na ochranu rovnakých podmienok na vnútornom trhu. Ak však podriadený dlh prekračuje stropy stanovené v oddiele 3.3, takéto opatrenie podriadeného dlhu by sa v záujme rovnakého zaobchádzania malo posudzovať v súlade s podmienkami týkajúcimi sa rekapitalizačných opatrení COVID-19 stanovenými v oddiele 3.11.

([3]) Pozri aj oddiel 4.2.3 oznámenia Komisie o pojme štátna pomoc uvedenom v článku 107 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (C/2016/2946) (Ú. v. EÚ C 262, 19.7.2016, s. 1).

([4]) Oznámenie Komisie – Usmernenie pre členské štáty týkajúce sa priamych zahraničných investícií, voľného pohybu kapitálu z tretích krajín a ochrany európskych strategických aktív vzhľadom na očakávané začatie uplatňovania nariadenia (EÚ) 2019/452 (nariadenie o preverovaní PZI), C(2020) 1981 final z 25.3.2020.

([5]) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/452 z 19. marca 2019, ktorým sa ustanovuje rámec na preverovanie priamych zahraničných investícií do Únie (Ú. v. EÚ L 79 I, 21.3.2019, s. 1).

13. Po tretie, uplatňovanie dočasného rámca ukázalo, že určité ustanovenia si vyžadujú dodatočné opravy administratívnych chýb, ako aj dodatočné objasnenia a zmeny, pokiaľ ide o určité ustanovenia v oddieloch 3.1, 3.2, 3.3, 3.4, 3.7, 4 a 5.

14. Komisia napokon uznáva, že ak sa má hospodárstvo úspešne oživiť, budú potrebné dodatočné rozsiahle súkromné a verejné investície na zvládanie rozličných výziev a využívanie príležitostí nadchádzajúcej dvojakej transformácie – zelenej a digitálnej. V tejto súvislosti Komisia pripomína, že táto zmena dočasného rámca skôr dopĺňa než nahrádza existujúce možnosti členských štátov poskytovať podporu podľa pravidiel EÚ týkajúcich sa štátnej pomoci. Napríklad pokiaľ ide o kapitálovú podporu, najmä pre inovačné podniky, členským štátom poskytujú dodatočné možnosti usmernenia Komisie o rizikovom financovaní ([6]) a všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách ([7]).

15. Podobne môžu členské štáty rozhodnúť o poskytnutí štátnej pomoci na podporu zelených a digitálnych inovácií a investícií, prípadne zvýšenia úrovne ochrany životného prostredia v súlade s existujúcimi pravidlami štátnej pomoci ([8]). Ako už bolo uvedené v oznámení Komisie zo 14. januára 2020, príslušné pravidlá štátnej pomoci, najmä usmernenia o štátnej pomoci v oblasti životného prostredia a energetiky, sa do roku 2021 zrevidujú aj vzhľadom na politické ciele európskej zelenej dohody a budú podporovať nákladovo efektívny a sociálne inkluzívny prechod ku klimatickej neutralite do roku 2050. Prispeje to k stratégii oživenia európskeho hospodárstva, ktorá zodpovedá dôležitej dvojakej transformácii – zelenej aj digitálnej – v súlade s cieľmi EÚ a vnútroštátnymi cieľmi.

2. **ZMENY DOČASNÉHO RÁMCA**

16. Tieto zmeny dočasného rámca pre opatrenia štátnej pomoci na podporu hospodárstva v súčasnej situácii spôsobenej vypuknutím nákazy COVID-19 nadobudnú účinnosť 8. mája 2020.

17. Bod 7 sa nahrádza takto:

„7. Ak by v dôsledku vypuknutia nákazy COVID-19 banky potrebovali mimoriadnu verejnú finančnú podporu (pozri článok 2 ods. 1 bod 28 smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a článok 3 ods. 1 bod 29 nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií) vo forme rekapitalizácie, likvidity alebo opatrenia zameraného na znehodnotené aktíva, bude treba posúdiť, či opatrenie spĺňa podmienky článku 32 ods. 4 písm. d) bodov i), ii), resp. iii) uvedenej smernice a článku 18 ods. 4 písm. d) bodov i), ii), resp. iii) uvedeného nariadenia. Ak sú tieto podmienky splnené, banka, ktorá dostane takúto mimoriadnu verejnú finančnú podporu, by sa nepovažovala za inštitúciu, ktorá zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Do tej miery, do akej sa tieto opatrenia zameriavajú na riešenie problémov spojených s nákazou COVID-19, by sa považovali za opatrenia, ktoré spadajú pod bod 45 oznámenia o bankovníctve z roku 2013 ([9]) stanovujúci výnimku z požiadavky rozdelenia bremena medzi akcionárov a podriadených veriteľov.“

18. Bod 9 sa nahrádza takto:

„9. COVID-19 predstavuje riziko vážneho poklesu týkajúceho sa celého hospodárstva EÚ, ktorý zasiahne podniky, pracovné miesta i domácnosti. Na zabezpečenie toho, aby na trhoch zostala dostatočná likvidita, aby sa reagovalo na škody, ktoré utrpia zdravé podniky, a aby sa zachovala kontinuita ekonomickej činnosti počas šírenia nákazy COVID-19 aj po nej, je potrebná dobre cielená verejná podpora. Členské štáty sa navyše môžu rozhodnúť podporiť subjekty v odvetví cestovania a cestovného ruchu s cieľom zabezpečiť uspokojenie

([6]) Oznámenie Komisie – Usmernenia o štátnej pomoci na podporu rizikových finančných investícií (Ú. v. EÚ C 19, 22.1.2014, s. 4).

([7]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 26.6.2014, s. 1).

([8]) Napríklad usmernenie o štátnej pomoci v oblasti ochrany životného prostredia a energetiky na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ C 200, 28.6.2014, s. 1); usmernenia EÚ pre uplatňovanie pravidiel štátnej pomoci v súvislosti s rýchlym zavádzaním širokopásmových sietí (Ú. v. EÚ C 25 z 26.1.2013, s. 1); usmernenia o regionálnej štátnej pomoci na roky 2014 – 2020 (Ú. v. EÚ C 209 z 23.7.2013, s. 1); rámec pre štátnu pomoc na výskum, vývoj a inovácie (Ú. v. EÚ C 198 z 27.6.2014, s. 1) a kritériá pre analýzu zlučiteľnosti štátnej pomoci na podporu vykonávania dôležitých projektov spoločného európskeho záujmu s vnútorným trhom (Ú. v. EÚ C 188 z 20.6.2014, s. 4).

([9]) Oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na podporné opatrenia v prospech bánk v súvislosti s finančnou krízou od 1. augusta 2013 (Ú. v. EÚ C 216, 30.7.2013, s. 1).

nárokov na náhradu v dôsledku vypuknutia nákazy COVID-19, aby sa zaručila ochrana práv cestujúcich a spotrebiteľov a rovnaké zaobchádzanie s pasažiermi a cestujúcimi. Vzhľadom na obmedzenú veľkosť rozpočtu EÚ bude hlavná reakcia pochádzať z národných rozpočtov členských štátov. Pravidlá štátnej pomoci EÚ umožňujú členským štátom prijať rýchle a účinné opatrenia na podporu občanov a podnikov, najmä MSP, ktoré čelia hospodárskym ťažkostiam spôsobeným vypuknutím nákazy COVID-19."

19. Bod 13 sa nahrádza takto:

„13. Členské štáty smú takisto navrhnúť podporné opatrenia v súlade s nariadeniami o skupinových výnimkách ([10]) bez zapojenia Komisie."

20. Bod 20 sa nahrádza takto:

„20. Dočasné opatrenia pomoci, na ktoré sa vzťahuje toto oznámenie, sa smú navzájom kumulovať v súlade s ustanoveniami v osobitných častiach tohto oznámenia. Dočasné opatrenia pomoci, na ktoré sa vzťahuje toto oznámenie, sa smú kumulovať s pomocou podľa nariadení o pomoci *de minimis* ([11]) alebo s pomocou podľa nariadení o skupinových výnimkách ([12]) za predpokladu, že sa dodržiavajú ustanovenia a pravidlá kumulácie zakotvené v uvedených nariadeniach."

21. Vkladá sa bod 20a:

„20a. Pomoc úverovým a finančným inštitúciám sa podľa tohto oznámenia neposudzuje s výnimkou: i) nepriamych výhod pre úverové alebo finančné inštitúcie, ktoré usmerňujú pomoc vo forme úverov alebo záruk podľa oddielov 3.1 až 3.3 na základe záruk uvedených v oddiele 3.4, a ii) pomoci podľa oddielu 3.10 za predpokladu, že sa schéma nezameriava výlučne na zamestnancov z finančného sektora."

22. Názov oddielu 3.1 sa nahrádza takto:

„3.1. Obmedzené sumy pomoci".

23. V bode 22 sa poznámka pod čiarou č. 16 nahrádza takto:

„Ak sa pomoc poskytuje vo forme daňového zvýhodnenia, dátum vzniku daňovej povinnosti, na ktorú sa táto výhoda poskytuje, musí byť najneskôr 31. decembra 2020."

([10]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 26.6.2014, s. 1), nariadenie Komisie (ES) č. 702/2014 z 25. júna 2014, ktorým sa určité kategórie pomoci v odvetví poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a vo vidieckych oblastiach vyhlasujú za zlučiteľné s vnútorným trhom pri uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 193, 1.7.2014, s. 1), a nariadenie Komisie (EÚ) č. 1388/2014 zo 16. decembra 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim vo výrobe, spracovaní a odbyte produktov rybolovu a akvakultúry za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 369, 24.12.2014, s. 37).

([11]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1407/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013, s. 1), nariadení Komisie (EÚ) č. 1408/2013 z 18. decembra 2013 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore poľnohospodárstva (Ú. v. EÚ L 352, 24.12.2013 s 9), nariadení Komisie (EÚ) č. 717/2014 z 27. júna 2014 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v sektore rybolovu a akvakultúry (Ú. v. EÚ L 190, 28.6.2014, s. 45) a nariadení Komisie (EÚ) č. 360/2012 z 25. apríla 2012 o uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na pomoc *de minimis* v prospech podnikov poskytujúcich služby všeobecného hospodárskeho záujmu (Ú. v. EÚ L 114, 26.4.2012, s. 8).

([12]) Nariadenie Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách), nariadenie Komisie (ES) č. 702/2014 z 25. júna 2014, ktorým sa určité kategórie pomoci v odvetví poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a vo vidieckych oblastiach vyhlasujú za zlučiteľné s vnútorným trhom pri uplatňovaní článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 193, 1.7.2014, s. 1), a nariadenie Komisie (EÚ) č. 1388/2014 zo 16. decembra 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci poskytovanej podnikom pôsobiacim vo výrobe, spracovaní a odbyte produktov rybolovu a akvakultúry za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 369, 24.12.2014, s. 37).

24. Bod 23a sa nahrádza takto:

„23a. Ak podnik pôsobí vo viacerých sektoroch, na ktoré sa vzťahujú rôzne maximálne sumy podľa bodu 22 písm. a) a bodu 23 písm. a), dotknutý členský štát vhodnými prostriedkami, ako je napríklad oddelenie účtov, zabezpečí, aby sa pre každú z týchto činností dodržal príslušný strop a aby sa neprekročila celková maximálna suma 800 000 EUR na podnik. Ak podnik pôsobí v sektoroch uvedených v bode 23 písm. a), nemala by sa prekročiť celková maximálna suma 120 000 EUR na podnik.“

25. Vkladá sa bod 24a:

„24a. Pomoc poskytnutá podľa oddielu 3.2 sa nesmie kumulovať s pomocou poskytnutou na tú istú podkladovú istinu úveru podľa oddielu 3.3 a naopak. Pomoc poskytnutá podľa oddielu 3.2, resp. 3.3 sa smie kumulovať v prípade rôznych úverov za predpokladu, že celková suma úverov na príjemcu neprekračuje stropy stanovené v bode 25 písm. d), resp. v bode 27 písm. d). Príjemca smie súčasne využívať viaceré opatrenia podľa oddielu 3.2 za predpokladu, že celková suma úverov na príjemcu neprekračuje stropy stanovené v bode 25 písm. d) a e).“

26. V bode 25 písm. d) sa bod iii) nahrádza takto:

„iii) ak to členský štát Komisii náležite odôvodní (napríklad v súvislosti s charakterom určitého druhu podnikov), sumu úveru možno zvýšiť na pokrytie potrieb likvidity od okamihu poskytnutia na nasledujúcich 18 mesiacov pre MSP ([13]) a na nasledujúcich 12 mesiacov pre veľké podniky. Potreby likvidity by sa mali stanoviť na základe vlastného vyhlásenia príjemcu ([14]);“

27. Bod 25 písm. e) sa nahrádza takto:

„e) v prípade úverov so splatnosťou do 31. decembra 2020 môže byť suma istiny úveru vyššia v porovnaní s tým, čo sa uvádza v bode 25 písm. d), ak to členský štát Komisii primerane odôvodní, a za predpokladu, že sa zachová primeranosť pomoci, čo členský štát musí Komisii preukázať;“.

28. Bod 26 sa nahrádza takto:

„26. V záujme zabezpečenia prístupu k likvidite pre podniky, ktoré čelia jej náhlemu nedostatku, môžu byť primeraným, potrebným a cieleným riešením za súčasných okolností dotované úrokové sadzby na obmedzené obdobie a výšku úveru. Vhodným, nevyhnutným a cieleným riešením za súčasných okolností môže byť navyše aj podriadený dlh, ktorý je v prípade insolvenčného konania podriadený bežným nadriadeným veriteľom. Takýto dlhový nástroj narúša hospodársku súťaž menej než vlastné imanie alebo hybridný kapitál, keďže ho nemožno automaticky konvertovať na vlastné imanie, ak ide o podnik s predpokladom nepretržitého pokračovania v činnosti. Pomoc vo forme podriadeného dlhu ([15]) preto musí spĺňať príslušné podmienky podľa oddielu 3.3, ktorý sa týka dlhových nástrojov. Keďže však zvyšuje schopnosť podnikov prevziať nadriadený dlh podobným spôsobom ako v prípade kapitálovej podpory, uplatňuje sa ešte aj navýšenie istiny s ohľadom na kreditné riziko a ďalšie obmedzenie týkajúce sa sumy v porovnaní s nadriadeným dlhom [jedna tretina v prípade veľkých podnikov a polovica sumy v prípade MSP v zmysle bodu 27 písm. d) bodov i), resp. ii)]. V záujme rovnakého zaobchádzania by sa podriadený dlh, ktorý je nad uvedenými stropmi, mal posudzovať v súlade s podmienkami týkajúcimi sa rekapitalizačných opatrení COVID-19 stanovenými v oddiele 3.11.“

([13]) Podľa prílohy I k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (všeobecné nariadenie o skupinových výnimkách).

([14]) Plán potrieb likvidity môže zahŕňať prevádzkový kapitál, ako aj investičné náklady.

([15]) S výnimkou prípadov, keď je takáto pomoc v súlade s podmienkami oddielu 3.1 tohto oznámenia.

29. Vkladá sa tento nový bod 26a:

„26a. Pomoc poskytnutá podľa oddielu 3.3 sa nesmie kumulovať s pomocou poskytnutou na tú istú podkladovú istinu úveru podľa oddielu 3.2 a naopak. Pomoc poskytnutá podľa oddielu 3.2 a oddielu 3.3 sa smie kumulovať v prípade rôznych úverov za predpokladu, že celková suma úverov na príjemcu neprekračuje prahové hodnoty stanovené v bode 25 písm. d), resp. v bode 27 písm. d). Príjemca smie súčasne využívať viaceré opatrenia podľa oddielu 3.3 za predpokladu, že celková suma úverov na príjemcu neprekračuje stropy stanovené v bode 27 písm. d) a e).“

30. V bode 27 písm. d) sa bod iii) nahrádza takto:

„iii) ak to členský štát Komisii náležite odôvodní (napríklad v súvislosti s charakterom určitého druhu podnikov), sumu úveru možno zvýšiť na pokrytie potrieb likvidity od okamihu poskytnutia na nasledujúcich 18 mesiacov pre MSP ([16]) a na nasledujúcich 12 mesiacov pre veľké podniky. Potreby likvidity by sa mali stanoviť na základe vlastného vyhlásenia príjemcu ([17]);“.

31. Bod 27 písm. e) sa nahrádza takto:

„e) v prípade úverov so splatnosťou do 31. decembra 2020 môže byť suma istiny úveru vyššia v porovnaní s tým, čo sa uvádza v bode 27 písm. d), ak to členský štát Komisii primerane odôvodní, a za predpokladu, že sa zachová primeranosť pomoci, čo členský štát musí Komisii preukázať;“.

32. Vkladá sa tento bod 27a:

„27a. Dlhové nástroje, ktoré sú v prípade insolvenčného konania podriadené bežným nadriadeným veriteľom, sa môžu poskytovať pri znížených úrokových sadzbách, ktoré zodpovedajú minimálne základnej sadzbe a rozpätiam kreditného rizika uvedeným v tabuľke v bode 27 písm. a) plus 200 bázických bodov v prípade veľkých podnikov a 150 bázických bodov v prípade MSP. Na takéto dlhové nástroje sa vzťahuje alternatívna možnosť uvedená v bode 27 písm. b). Zároveň musí byť splnený aj bod 27 písm. c), f) a g). Ak výška podriadeného dlhu prekračuje oba tieto stropy ([18]), zlučiteľnosť nástroja s vnútorným trhom sa určuje podľa oddielu 3.11:

i) dve tretiny ročných mzdových nákladov príjemcu v prípade veľkých podnikov a ročné mzdové náklady príjemcu v prípade MSP v zmysle bodu 27 písm. d) bodu i) a

ii) 8,4 % celkového obratu príjemcu v roku 2019 v prípade veľkých podnikov a 12,5 % celkového obratu príjemcu v roku 2019 v prípade MSP.“

33. Bod 28 sa nahrádza takto:

„28. Pomoc v podobe záruk a úverov podľa oddielov 3.1, 3.2 a 3.3 tohto oznámenia možno poskytnúť podnikom, ktoré čelia náhlemu nedostatku likvidity, priamo alebo prostredníctvom úverových inštitúcií a iných finančných inštitúcií v úlohe finančných sprostredkovateľov. V prípade sprostredkovaného poskytnutia pomoci musia byť splnené podmienky uvedené v ďalších bodoch.“

34. Bod 31 sa nahrádza takto:

„31. Úverové inštitúcie alebo iné finančné inštitúcie by čo v najväčšej možnej miere mali výhody verejných záruk alebo dotovaných úrokových sadzieb na úvery postupovať konečným príjemcom. Finančný sprostredkovateľ musí byť schopný preukázať, že používa mechanizmus, ktorý zaisťuje, aby výhody boli postúpené v najväčšom možnom rozsahu konečným príjemcom vo forme vyšších objemov financovania, rizikovejších portfólií, menších požiadaviek na kolaterál, nižších poplatkov za záruku alebo nižších úrokových sadzieb, než by to bolo bez takýchto verejných záruk alebo úverov.“

([16]) V zmysle vymedzenia v prílohe I k všeobecnému nariadeniu o skupinových výnimkách.

([17]) Plán potrieb likvidity môže zahŕňať prevádzkový kapitál, ako aj investičné náklady.

([18]) Ak sa kupónové platby kapitalizujú, musí sa to zohľadniť pri určovaní uvedených stropov za predpokladu, že takáto kapitalizácia bola plánovaná alebo predvídateľná v čase oznámenia opatrenia. Do takéhoto výpočtu sa musí zahrnúť aj akékoľvek iné opatrenie štátnej pomoci vo forme podriadeného dlhu poskytnuté v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19, a to aj mimo rozsahu pôsobnosti tohto oznámenia. Podriadený dlh poskytnutý v súlade s oddielom 3.1 tohto oznámenia sa však do týchto stropov nezapočítava.

35. Bod 37 písm. j) sa nahrádza takto:

„j) infraštruktúra na testovanie a rozširovanie výroby musí byť otvorená pre viacerých používateľov a prístup sa musí poskytovať transparentne a nediskriminačne. Podnikom, ktoré financovali aspoň 10 % investičných nákladov, možno udeliť preferenčný prístup za priaznivejších podmienok.“

36. Vkladá sa bod 43a:

„43a. Pokiaľ takáto schéma zahŕňa aj zamestnancov úverových alebo finančných inštitúcií, akákoľvek pomoc týmto inštitúciám má prevažne sociálny charakter, a teda nemá za cieľ zachovať alebo obnoviť ich životaschopnosť, likviditu ani platobnú schopnosť ([19]). Preto sa Komisia domnieva, že takáto pomoc by sa nemala kategorizovať ako mimoriadna verejná finančná podpora podľa článku 2 ods. 1 bodu 28 smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk a článku 3 ods. 1 bodu 29 nariadenia o jednotnom mechanizme riešenia krízových situácií a nemala by sa posudzovať podľa pravidiel štátnej pomoci uplatniteľných na bankový sektor ([20]).“

37. Vkladá sa tento oddiel:

„3.11. **Rekapitalizačné opatrenia**

44. Tento dočasný rámec stanovuje kritériá podľa pravidiel EÚ týkajúcich sa štátnej pomoci, na základe ktorých smú členské štáty poskytovať verejnú podporu vo forme nástrojov vlastného imania a/alebo hybridných kapitálových nástrojov podnikom, ktoré čelia finančným ťažkostiam v dôsledku vypuknutia nákazy COVID-19 ([21]). Jeho cieľom je zaistiť, aby narušenie hospodárstva neviedlo k zbytočnému zanikaniu podnikov, ktoré boli pred vypuknutím nákazy COVID-19 životaschopné. Rekapitalizácie preto nesmú prekročiť minimum potrebné na zaručenie životaschopnosti príjemcu a nemali by ísť nad rámec obnovenia kapitálovej štruktúry príjemcu pomoci do takej podoby, akú mala pred vypuknutím nákazy COVID-19. Veľké podniky musia podávať správy o tom, ako poskytnutá pomoc podporuje ich činnosti v súlade s cieľmi EÚ a vnútroštátnymi povinnosťami spojenými so zelenou a s digitálnou transformáciou vrátane cieľa EÚ dosiahnuť do roku 2050 klimatickú neutrálnosť.

45. Komisia zároveň zdôrazňuje, že poskytnutie vnútroštátnej verejnej podpory vo forme nástrojov vlastného imania a/alebo hybridných kapitálových nástrojov – či už ako súčasť schém alebo v individuálnych prípadoch – by sa malo zvažovať len vtedy, ak nie je možné iné vhodné riešenie. Navyše by vydávanie takýchto nástrojov malo podliehať prísnym podmienkam, pretože výrazne narúšajú hospodársku súťaž medzi podnikmi. Takéto intervencie preto musia podliehať jasným podmienkam, pokiaľ ide o účasť štátu, jeho odmenu a ukončenie jeho angažovanosti vo vlastnom imaní týchto podnikov, ako aj ustanoveniam o riadení a primeraným opatreniam na obmedzenie narušenia hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti Komisia pripomína, že ak sa vnútroštátne podporné opatrenia budú navrhovať tak, aby zodpovedali politickým cieľom EÚ týkajúcim sa zelenej a digitálnej transformácie ich hospodárstiev, umožní to udržateľnejší dlhodobý rast a podporí sa prechod smerom k dohodnutému cieľu klimatickej neutrality EÚ do roku 2050.

3.11.1. *Uplatniteľnosť*

46. Na rekapitalizačné schémy a jednotlivé rekapitalizačné opatrenia členských štátov vzťahujúce sa na nefinančné podniky (ďalej spoločne len „rekapitalizačné opatrenia COVID-19“) podľa tohto oznámenia, na ktoré sa nevzťahuje oddiel 3.1 tohto oznámenia, sa uplatňujú podmienky uvedené ďalej. Uplatňujú sa na rekapitalizačné opatrenia COVID-19 pre veľké podniky, ako aj MSP ([22]).

47. Tieto podmienky sa uplatňujú aj na podriadené dlhové nástroje, ktoré prekračujú obidva stropy uvedené v bode 27a podbodoch i) a ii) v oddiele 3.3 tohto oznámenia.

([19]) Pozri analogicky odôvodnenie 73 rozhodnutia Komisie vo veci SA.49554-CY – Cyperský program pre nesplácané úvery zabezpečené kolaterálom vo forme hlavných nehnuteľností na bývanie (Estia) a odôvodnenie 71 rozhodnutia Komisie vo veci SA.53520-EL – Program ochrany hlavných nehnuteľností na bývanie.

([20]) Pozri bod 6 tohto oznámenia.

([21]) Možnosť poskytovať pomoc vo forme nástrojov vlastného imania a/alebo hybridných kapitálových nástrojov, ale v oveľa nižších nominálnych sumách, je už k dispozícii za podmienok uvedených v oddiele 3.1 tohto oznámenia.

([22]) Ako sa uvádza v bode 16 oznámenia, naďalej možno notifikovať aj alternatívne prístupy v súlade s článkom 107 ods. 3 písm. b) ZFEÚ.

48. Rekapitalizačné opatrenia COVID-19 sa smú poskytnúť najneskôr do 30. júna 2021.

3.11.2. *Podmienky oprávnenosti a štátnej účasti*

49. Rekapitalizačné opatrenie COVID-19 musí spĺňať tieto podmienky:

a) bez intervencie štátu by príjemca zanikol alebo by mal vážne ťažkosti s udržaním činnosti. Takéto ťažkosti možno preukázať najmä zhoršením pomeru dlhu príjemcu k vlastnému imaniu alebo podobnými ukazovateľmi;

b) intervencia je v spoločnom záujme. Môže sa to týkať zabránenia sociálnym ťažkostiam a zlyhaniu trhu v dôsledku výrazného poklesu zamestnanosti, zániku inovačného podniku, zániku systémovo významného podniku, rizika narušenia dôležitej služby alebo podobných situácií riadne odôvodnených dotknutým členským štátom;

c) príjemca nedokáže nájsť financovanie na trhoch za prijateľné podmienky a horizontálne opatrenia existujúce v príslušnom členskom štáte na pokrytie potrieb likvidity sú nedostatočné na zabezpečenie jeho životaschopnosti a

d) príjemcom nie je podnik, ktorý už bol v ťažkostiach k 31. decembru 2019 (v zmysle všeobecného nariadenia o skupinových výnimkách ([23])).

50. Členské štáty smú poskytnúť rekapitalizačné opatrenia COVID-19 v rámci schémy pomoci schválenej Komisiou len na základe písomnej žiadosti o takúto pomoc zo strany podniku, ktorý je potenciálnym príjemcom. Pokiaľ ide o pomoc, ktorú je potrebné notifikovať individuálne, členské štáty musia poskytnúť Komisii dôkaz o takejto písomnej žiadosti v notifikácii o opatrení individuálnej pomoci.

51. Požiadavky tohto oddielu a oddielov 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 a 3.11.7 sa vzťahujú na rekapitalizačné schémy v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19, ako aj na opatrenia individuálnej pomoci. Pri schvaľovaní jednotlivých schém Komisia bude žiadať o samostatnú notifikáciu individuálnej pomoci, ak táto presahuje prahovú hodnotu 250 miliónov EUR. V súvislosti s takýmito notifikáciami Komisia posúdi, či existujúce financovanie na trhu alebo horizontálne opatrenia na pokrytie potrieb likvidity sú nedostatočné na zabezpečenie životaschopnosti príjemcu; či vybrané rekapitalizačné nástroje a s nimi spojené podmienky sú vhodné na riešenie vážnych ťažkostí príjemcu; či je pomoc primeraná a či sú splnené podmienky stanovené v tomto oddiele a v oddieloch 3.11.4, 3.11.5, 3.11.6 a 3.11.7.

3.11.3. *Druhy rekapitalizačných opatrení*

52. Členské štáty môžu poskytnúť rekapitalizačné opatrenia COVID-19 pomocou dvoch rozdielnych súborov rekapitalizačných nástrojov:

a) nástroje vlastného imania, najmä emisia nových spoločných alebo prioritných akcií, a/alebo

b) nástroje so zložkou vlastného imania (ďalej len „hybridné kapitálové nástroje“) ([24]), najmä práva na podiel na zisku, vklady tichého spoločníka a konvertibilné zabezpečené alebo nezabezpečené dlhopisy.

53. Štátna intervencia môže mať formu akéhokoľvek variantu spomínaných nástrojov alebo kombinácie vlastného imania a hybridných kapitálových nástrojov. Členské štáty môžu upisovať vyššie uvedené nástroje aj v kontexte trhovej ponuky, a to pod podmienkou, že akákoľvek výsledná štátna intervencia

([23]) Podľa ustanovení článku 2 ods. 18 nariadenia Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 o vyhlásení určitých kategórií pomoci za zlučiteľné s vnútorným trhom podľa článkov 107 a 108 zmluvy (Ú. v. EÚ L 187, 26.6.2014, s. 1).

([24]) Hybridné kapitálové nástroje sú nástroje, ktoré majú tak charakter dlhu, ako aj vlastného imania. Napríklad odmena v prípade konvertibilných dlhopisov sa úročí ako v prípade dlhopisov, až kým sa nekonvertujú na vlastné imanie. Posúdenie celkovej odmeny v prípade hybridných kapitálových nástrojov teda závisí na jednej strane od odmeny počas obdobia, kým ide o nástroje podobné dlhu, a na druhej strane od podmienok konverzie na nástroje podobné vlastnému imaniu.

zameraná na príjemcu spĺňa podmienky stanovené v tomto oddiele 3.11 oznámenia. Členský štát musí zabezpečiť, aby boli vybrané rekapitalizačné nástroje a s nimi spojené podmienky vhodné na riešenie potrieb rekapitalizácie príjemcu a zároveň čo najmenej narúšali hospodársku súťaž.

3.11.4. *Objem rekapitalizácie*

54. V záujme primeranosti pomoci objem rekapitalizácie poskytnutej v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 nesmie prekročiť minimum potrebné na zaručenie životaschopnosti príjemcu a nemal by ísť nad rámec obnovenia kapitálovej štruktúry príjemcu pomoci do takej podoby, akú mala pred vypuknutím nákazy COVID-19, teda k 31. decembru 2019. Pri posudzovaní primeranosti pomoci sa zohľadní štátna pomoc prijatá alebo plánovaná v kontexte vypuknutia nákazy COVID-19.

3.11.5. *Odmena štátu a ukončenie jeho angažovanosti*

Všeobecné zásady

55. Štát musí za investíciu dostať primeranú odmenu. Čím je odmena bližšie trhovej realite, tým nižšie narušenie hospodárskej súťaže môže štátna intervencia potenciálne spôsobiť.

56. Rekapitalizácia poskytnutá v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 by sa mala splatiť, keď sa hospodárstvo stabilizuje. Komisia považuje za vhodné poskytnúť príjemcovi dostatok času na splatenie rekapitalizácie. Členský štát musí zaviesť mechanizmus, ktorý bude príjemcov stimulovať k takémuto splácaniu.

57. Odmena za rekapitalizačné opatrenie COVID-19 by sa mala zvyšovať, aby konvergovala s trhovými cenami s cieľom stimulovať príjemcu a ostatných akcionárov k splateniu štátneho rekapitalizačného opatrenia a minimalizovať riziko narušenia hospodárskej súťaže.

58. Rekapitalizačné opatrenia COVID-19 teda musia obsahovať primerané stimuly pre podniky na splatenie rekapitalizácie a hľadanie alternatívneho kapitálu v rámci možností na trhu, ktoré budú spočívať v tom, že za rekapitalizáciu sa bude vyžadovať dostatočne vysoká odmena.

59. Ako alternatívu k ďalej uvedeným metodikám stanovovania odmien môžu členské štáty notifikovať schémy alebo individuálne opatrenia, v prípade ktorých je metodika stanovovania odmien prispôsobená prvkom a nadriadenosti kapitálového nástroja, ak celkovo vedú k podobnému výsledku, pokiaľ ide o stimulačné účinky na ukončenie angažovanosti štátu, a podobnému celkovému vplyvu na odmenu štátu.

Odmena za nástroje vlastného imania

60. Cena štátnej kapitálovej injekcie alebo rovnocennej intervencie nesmie prekročiť priemernú cenu akcií príjemcu za 15 dní predchádzajúcich podaniu žiadosti o kapitálovú injekciu. Ak príjemca nie je kótovanou spoločnosťou, odhad jeho trhovej hodnoty by sa mal stanoviť na základe posudku nezávislého znalca alebo inými primeranými prostriedkami.

61. Akékoľvek rekapitalizačné opatrenie musí zahŕňať mechanizmus stupňovania odmeny pre štát s cieľom stimulovať príjemcu, aby odkúpil štátne kapitálové injekcie. Toto zvyšovanie odmeny môže mať podobu ďalších akcií ([25]) poskytnutých štátu alebo iných mechanizmov a malo by zodpovedať minimálne 10-percentnému zvýšeniu odmeny štátu (za účasť vyplývajúcu zo štátnej kapitálovej injekcie v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19, ktorá nebola splatená) za každú fázu stupňovania:

a) mechanizmus stupňovania sa aktivuje štyri roky po kapitálovej injekcii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19, ak štát nepredal aspoň 40 % svojej majetkovej účasti vyplývajúcej z kapitálovej injekcie v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19;

([25]) Ďalšie akcie sa môžu poskytnúť napríklad tak, že k dátumu rekapitalizácie sa emitujú konvertibilné dlhopisy, ktoré sa konvertujú na vlastné imanie k dátumu aktivácie mechanizmu stupňovania.

b) mechanizmus stupňovania sa opäť aktivuje šesť rokov po kapitálovej injekcii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19, ak štát nepredal svoju majetkovú účasť vyplývajúcu zo štátnej kapitálovej injekcie v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 v plnej výške ([26]).

Ak príjemca nie je kótovanou spoločnosťou, členské štáty sa môžu rozhodnúť vykonať každý z týchto dvoch krokov o jeden rok neskôr, t. j. päť, resp. sedem rokov po poskytnutí kapitálovej injekcie v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19.

62. Komisia môže akceptovať alternatívne mechanizmy za predpokladu, že celkovo povedú k podobnému výsledku, pokiaľ ide o stimulačné účinky na ukončenie angažovanosti štátu, a k podobnému celkovému vplyvu na odmenu pre štát.

63. Príjemca by mal mať kedykoľvek možnosť odkúpiť podiel vlastného imania, ktorý nadobudol štát. S cieľom zabezpečiť, aby štát za svoju investíciu dostal primeranú odmenu, by cena za odkúpenie mala byť tá, ktorá bude vyššia spomedzi týchto dvoch súm: i) nominálna investícia štátu zvýšená o ročnú odmenu v podobe úrokov o 200 bázických bodov vyššia, než sa uvádza nižšie v tabuľke ([27]), alebo ii) trhová cena v čase odkúpenia.

64. Štát môže alternatívne kedykoľvek predať svoju účasť kupujúcim iným, než je príjemca, v trhových cenách. Taký predaj si v zásade vyžaduje otvorenú a nediskriminačnú konzultáciu potenciálnych kupujúcich alebo predaj na burze. Štát môže poskytnúť existujúcim akcionárom prioritné nákupné práva za cenu vyplývajúcu z verejných konzultácií.

Odmena za hybridné kapitálové nástroje

65. Celková odmena za hybridné kapitálové nástroje musí primerane zohľadňovať tieto prvky:

a) charakteristika zvoleného nástroja vrátane jeho úrovne podriadenosti, rizika a všetkých spôsobov platby;

b) zakomponované stimuly na ukončenie angažovanosti (ako sú doložky o stupňovaní a splatení) a

c) primeraná referenčná úroková miera.

66. Minimálna odmena za hybridné kapitálové nástroje, až kým sa nekonvertujú na nástroje podobné vlastnému imaniu, sa musí rovnať aspoň základnej sadzbe (1-ročnej sadzbe IBOR alebo rovnocennej sadzbe, ktorú uverejnila Komisia ([28])) plus prirážka, ako sa uvádza ďalej.

Odmena za hybridné kapitálové nástroje: 1-ročná sadzba IBOR +

Druh príjemcu	1. rok	2. a 3. rok	4. a 5. rok	6. a 7. rok	8. rok a neskôr
MSP	225 bázických bodov	325 bázických bodov	450 bázických bodov	600 bázických bodov	800 bázických bodov
Veľké podniky	250 bázických bodov	350 bázických bodov	500 bázických bodov	700 bázických bodov	950 bázických bodov

67. Konverzia hybridných kapitálových nástrojov na vlastné imanie sa uskutoční na úrovni 5 % alebo viac pod úrovňou teoretickej ceny bez upisovacieho práva (Theoretical Ex-Rights Price – TERP) v čase konverzie.

68. Po konverzii na vlastné imanie sa musí aktivovať mechanizmus stupňovania odmeny pre štát s cieľom stimulovať príjemcov, aby odkúpili štátne kapitálové injekcie. Ak je vlastné imanie vyplývajúce z intervencie štátu v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 dva roky po konverzii na vlastné imanie stále vo vlastníctve štátu, dostane štát dodatočný podiel vlastníctva príjemcu nad rámec jeho zostávajúcej účasti vyplývajúcej z konverzie hybridných kapitálových nástrojov poskytnutých v súvislosti

([26]) Napríklad ak má stupňovanie odmeny podobu poskytnutia ďalších akcií štátu. Ak je účasť štátu v podniku príjemcu v dôsledku jeho kapitálovej injekcie 40 % a ak štát nepredá svoju účasť pred požadovaným dátumom, účasť štátu by sa mala zvýšiť aspoň o 0,1 × 40 % = 4 %, aby tak štyri roky po kapitálovej injekcii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 dosiahla 44 % a šesť rokov po kapitálovej injekcii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 dosiahla 48 %, čo by malo viesť k zodpovedajúcemu zníženiu podielu ostatných akcionárov.

([27]) Zvýšenie o 200 bázických bodov sa neuplatňuje v 8. roku a neskôr.

([28]) Základné sadzby vypočítané v súlade s oznámením Komisie o revízii spôsobu stanovenia referenčných a diskontných sadzieb (Ú. v. EÚ C 14, 19.1.2008, s. 6) uverejnené na internetovej stránke GR pre hospodársku súťaž: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

s vypuknutím nákazy COVID-19 zo strany štátu. Tento dodatočný podiel vlastníctva musí byť minimálne 10 % zostatkovej účasti vyplývajúcej z konverzie hybridných kapitálových nástrojov v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 zo strany štátu. Komisia môže akceptovať alternatívne mechanizmy stupňovania za predpokladu, že majú rovnaký stimulačný účinok a podobný celkový vplyv na odmenu pre štát.

69. Členské štáty si môžu zvoliť vzorec na stanovenie odmeny, ktorý zahŕňa ďalšie doložky o stupňovaní alebo splatení. Takéto prvky by mali byť navrhnuté tak, aby stimulovali čo najskoršie ukončenie štátnej rekapitalizačnej podpory príjemcu. Komisia môže akceptovať aj alternatívne metodiky stanovenia odmeny, ak budú takto vypočítané odmeny vyššie alebo podobné ako pri použití uvedenej metodiky.

70. Keďže povaha jednotlivých hybridných nástrojov sa výrazne líši, Komisia neposkytuje usmernenia pre všetky typy nástrojov. Hybridné nástroje sa v každom prípade musia riadiť uvedenými zásadami, pričom odmena musí odrážať riziko konkrétnych nástrojov.

3.11.6. *Riadenie a predchádzanie nenáležitým narušeniam hospodárskej súťaže*

71. Aby sa zabránilo nenáležitým narušeniam hospodárskej súťaže, príjemcovia sa nesmú dopúšťať agresívnej obchodnej expanzie financovanej štátnou pomocou ani nadmerne riskovať. Vo všeobecnosti platí, že čím menší je podiel vlastného imania členského štátu a čím vyššia je odmena, tým menšia je potreba záruk.

72. Ak príjemca rekapitalizačného opatrenia COVID-19 vo výške nad 250 miliónov EUR je podnik s významnou trhovou silou aspoň na jednom z relevantných trhov, na ktorom pôsobí, členské štáty musia navrhnúť dodatočné opatrenia na zachovanie účinnej hospodárskej súťaže na daných trhoch. Pri navrhovaní takýchto opatrení môžu členské štáty ponúknuť najmä štrukturálne alebo behaviorálne záväzky uvedené v oznámení Komisie o nápravných opatreniach akceptovateľných podľa nariadenia Rady (ES) č. 139/2004 a nariadenia Komisie (ES) č. 802/2004.

73. Príjemcovia rekapitalizačných opatrení COVID-19 majú zakázané propagovať túto skutočnosť na komerčné účely.

74. Pokiaľ aspoň 75 % rekapitalizačných opatrení COVID-19 nebolo splatených, príjemcom iným ako MSP sa musí zabrániť v nadobudnutí viac ako 10-percentného podielu na majetku konkurentov alebo iných hospodárskych subjektov v rámci tej istej skupiny činností vrátane jej odberateľských alebo dodávateľských častí.

75. Za výnimočných okolností a bez toho, aby bola dotknutá kontrola fúzií, smú títo príjemcovia nadobudnúť viac než 10-percentný podiel na majetku odberateľských alebo dodávateľských hospodárskych subjektov vo svojej oblasti činnosti, ale iba ak je nadobudnutie potrebné na zachovanie životaschopnosti príjemcu. Ak je nadobudnutie potrebné na zachovanie životaschopnosti príjemcu, Komisia ho môže povoliť. Nadobudnutie sa nesmie vykonať skôr, než Komisia vo veci rozhodne.

76. Štátna pomoc sa nesmie použiť na krížové dotovanie hospodárskych činností integrovaných podnikov, ktoré boli v hospodárskych ťažkostiach už k 31. decembru 2019. V integrovaných podnikoch sa musí zaviesť jasné oddelenie účtov s cieľom zabezpečiť, aby rekapitalizačné opatrenie nepodporovalo tieto činnosti.

77. Pokiaľ rekapitalizačné opatrenia COVID-19 nie sú úplne splatené, príjemcovia nesmú vyplácať dividendy, nepovinné kupónové platby ani odkupovať iné akcie, než sú akcie vo vzťahu k štátu.

78. Pokiaľ aspoň 75 % rekapitalizačných opatrení COVID-19 nebolo splatených, odmena každého člena manažmentu príjemcu nesmie prekročiť pevnú zložku jeho odmeny k 31. decembru 2019. V prípade osôb, ktoré sa stanú členmi manažmentu v čase rekapitalizácie alebo po nej, je uplatniteľným limitom najnižšia pevná zložka odmeny ktoréhokoľvek z členov vedenia k 31. decembru 2019. Za žiadnych okolností sa nesmú vyplácať bonusy ani iné variabilné alebo porovnateľné zložky odmeny.

3.11.7. *Stratégia ukončenia angažovanosti štátu vyplývajúcej z rekapitalizácie a povinnosti podávania správ*

79. Príjemcovia okrem MSP, ktorým bola poskytnutá rekapitalizácia v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 vo výške viac ako 25 % vlastného imania v čase intervencie, musia preukázať dôveryhodnú stratégiu ukončenia angažovanosti členského štátu, s výnimkou prípadu, keď sa intervencia štátu zníži pod úroveň 25 % vlastného imania do 12 mesiacov od dátumu poskytnutia pomoci ([29]).

80. Stratégia ukončenia angažovanosti musí obsahovať:

a) plán príjemcu o pokračovaní jeho činnosti a použití finančných prostriedkov, ktoré investoval štát, vrátane harmonogramu platieb odmeny a splatenia štátnej investície (ďalej spolu „harmonogram splácania“) a

b) opatrenia, ktoré príjemca a štát prijmú na dodržanie harmonogramu splácania.

81. Stratégia ukončenia angažovanosti by sa mala pripraviť a predložiť členskému štátu do 12 mesiacov po poskytnutí pomoci a členský štát ju musí schváliť.

82. Okrem povinnosti stanovenej v bodoch 79 až 81 musia príjemcovia podať členskému štátu správu o pokroku vo vykonávaní harmonogramu splácania a plnení podmienok uvedených v oddiele 3.11.6 do 12 mesiacov od predloženia harmonogramu a potom takéto správy podávať pravidelne každých 12 mesiacov.

83. Pokiaľ rekapitalizačné opatrenia COVID-19 nie sú úplne splatené, príjemcovia takejto rekapitalizácie s výnimkou MSP musia do 12 mesiacov od dátumu poskytnutia pomoci uverejniť informácie o použití prijatej pomoci a potom takéto informácie uverejňovať pravidelne raz za 12 mesiacov. Tie by mali najmä zahŕňať informácie o tom, ako používanie prijatej pomoci podporuje ich činnosti v súlade s cieľmi EÚ a vnútroštátnymi povinnosťami spojenými so zelenou a s digitálnou transformáciou vrátane cieľa EÚ dosiahnuť do roku 2050 klimatickú neutrálnosť.

84. Členský štát by mal každoročne podávať Komisii správy o vykonávaní harmonogramu splácania a plnení podmienok uvedených v oddiele 3.11.6. Ak príjemcovi bola poskytnutá rekapitalizácia v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 nad 250 miliónov EUR, správa musí obsahovať informácie o splnení podmienok stanovených v bode 54.

85. Ak šesť rokov po rekapitalizácii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 nedošlo k zníženiu štátnej intervencie pod 15 % vlastného imania príjemcu, Komisii sa na schválenie musí notifikovať reštrukturalizačný plán v súlade s usmerneniami o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu. Komisia posúdi, či opatrenia zamýšľané v reštrukturalizačnom pláne zabezpečujú životaschopnosť príjemcu, a to aj so zreteľom na ciele EÚ a vnútroštátne povinnosti spojené so zelenou a s digitálnou transformáciou a ukončenie angažovanosti štátu bez nepriaznivého vplyvu na obchod v rozsahu, ktorý by bol v rozpore so spoločným záujmom. Ak príjemca nie je kótovanou spoločnosťou alebo je MSP, členský štát sa môže rozhodnúť notifikovať reštrukturalizačný plán iba vtedy, ak sedem rokov po rekapitalizácii v súvislosti s vypuknutím nákazy COVID-19 nedošlo k zníženiu štátnej intervencie pod 15 % vlastného imania.“

([29]) Na účely tohto pododdielu 3.11.7 by sa hybridné nástroje poskytnuté štátom mali považovať za vlastné imanie.

38. Bod 44 sa prečísluje na bod 86 a mení sa takto:

„86. Okrem pomoci udelenej podľa oddielov 3.9, 3.10 a 3.11 musia členské štáty uverejniť príslušné informácie ([30]) za každú individuálnu pomoc udelenú podľa tohto oznámenia na súhrnnej webovej stránke štátnej pomoci alebo v príslušnom IT nástroji Komisie ([31]) do 12 mesiacov od okamihu poskytnutia pomoci. Členské štáty musia uverejniť príslušné informácie ([32]) za každú individuálnu rekapitalizáciu poskytnutú podľa oddielu 3.11 na súhrnnej webovej stránke štátnej pomoci alebo v príslušnom IT nástroji Komisie do 3 mesiacov od okamihu rekapitalizácie. Musí sa uviesť aj nominálna hodnota rekapitalizácie na príjemcu.“

39. Body 45 až 52 sa prečíslujú na body 87 až 94.

40. Bod 49 sa prečísluje na bod 91 a nahrádza sa takto:

„91. Komisia so zreteľom na vplyv, ktorý má šírenie nákazy COVID-19 na hospodárstvo a ktorý si vyžadoval okamžité konanie, uplatňuje toto oznámenie od 19. marca 2020. Toto oznámenie je odôvodnené súčasnými výnimočnými okolnosťami a nebude sa uplatňovať po 31. decembri 2020 s výnimkou oddielu 3.11, ktorý sa bude uplatňovať do 1. júla 2021. Komisia môže toto oznámenie revidovať pred 31. decembrom 2020 na základe dôležitých skutočností súvisiacich s politikou hospodárskej súťaže alebo hospodárstvom. Pokiaľ to bude užitočné, Komisia môže takisto poskytnúť ďalšie vysvetlenie svojho prístupu k špecifickým otázkam.“

([30]) Ide o informácie požadované v prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 a prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 702/2014 a prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 1388/2014 zo 16. decembra 2014. Pri vratných preddavkoch, zárukách, úveroch, podriadených úveroch a iných formách pomoci sa nominálna hodnota podkladového finančného nástroja musí zadávať za každého príjemcu. Pri daňových a platobných zvýhodneniach možno výšku individuálnej pomoci uvádzať v rozpätiach.

([31]) Verejné vyhľadávanie v databáze transparentnosti poskytovania štátnej pomoci umožňuje prístup k informáciám o konkrétnych prípadoch štátnej pomoci, ktoré poskytli členské štáty v súlade s európskymi požiadavkami na transparentnosť štátnej pomoci, a možno ich nájsť na adrese https://webgate.ec.europa.eu/competition/transparency/public?lang=sk.

([32]) Ide o informácie požadované v prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 651/2014 zo 17. júna 2014 a prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 702/2014 a prílohe III k nariadeniu Komisie (EÚ) č. 1388/2014 zo 16. decembra 2014.